

Defensar l'Institut Nova Història és pensar per un mateix

Autor: Santos Fernández

Data de publicació: 24-01-2021

Un llicenciat en història, En Santos Fernàndez, creu que no es pot aprendre història sense tenir en compte els estudis de l'Institut Nova Història. Alhora, pensa que per redescobrir la història amagada del nostre país cal desenvolupar quatre habilitats importants. Llegiu-ho.

Fa més de 10 anys que visc a Arenys de Munt i entre altres coses m'ha donat l'oportunitat de conèixer En Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història.

Abans de tenir aquest plaer, desconeixia per complet aquest Institut. Sí, parlo de l'Institut del qual molts personatges diuen que es dedica a tergiversar la història —que el que fa és una farsa— i a guanyar calés gràcies a les subvencions que la perversa Generalitat li dóna per aconseguir adoctrinar els seus vassalls de manera definitiva.

He dit que vaig conèixer En Bilbeny. Amb ell he gaudit d'interessants converses. També sobre el descobriment d'Amèrica. I sobre això em va regalar informació que mai no havia llegit. Es tracta de dades com a mínim curioses, que et fan pensar.

Unes dades com, per exemple, que els mariners que van desembarcar al nou continent portaven barretina. O una altra: em va mostrar cartes del famós Almirall en les quals aquest signava amb la denominació «Colom» i no pas «Colon». I encara una altra, que per a mi ha estat molt important: que en una lletra dels Reis a En Colom s'hi llegeixi que aquest almirall va trigar tres dies per traslladar-se per terra del poble andalús Palos de Moguer a Barcelona. Però com és possible que es consideri certa aquesta dada? És impossible! En canvi, sí que es triguen tres dies per anar a peu des de Pals d'Empordà, —gran port català a l'època del Descobridor— fins a Barcelona. Són aquestes unes dades que, com a mínim, et fan pensar. Però és clar, et fan pensar si tens la ment una mica oberta.

D'En Cristòfol Colom no se'n sap gaire, però el que sí que actualment se'n coneix és que no era genovès. Aquesta teoria està descartada ja només pel fet que En Colom desconeixia la llengua italiana i la genovesa. Llavors, ¿com pot ser que persones que no estan versades en història s'atreveixin a desmentir de manera categòrica la possibilitat que En Colom fos català? Però pitjor ho fan aquelles persones que sí que disposen de titulació i que, per tant, sí que podrien garantir un bon coneixement de la matèria. Doncs aquests titulats es dediquen només a desacreditar. I jo em demano, com es pot desacreditar —o acreditar— quelcom que no es pot afirmar al 100%!

Pals i el port de Pals

En Jordi, doncs, em va obrir la ment respecte de la llarga mà de Castella, regne que, al cap i a la fi, és l'imperi que ens ha dominat des del 1714 i, per tant, és la potència vencedora. I ja se sap que moltes vegades la història l'escriu qui ha guanyat i ha tingut prou temps per manipular i fer desaparèixer el que no li convé.

Jo sóc llicenciat en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona i com a tal no puc estar al costat de segons quines afirmacions, que de manera fàcil i sense argumentar, i només seguint el que de manera repetitiva hem sentit des de petits, busquen desprestigiar no només la nostra història, sinó el nostre bon nom com a col·lectiu.

He de dir també que jo no vinc d'una família amb 8 cognoms catalans. Ni tan sols en tinc un. Sóc fill d'emigrants andalusos que van venir a Catalunya durant la dècada dels 60. És a dir, no he viscut a casa dels meus pares un ambient catalanista. I TV3 no va tenir prou temps per adoctrinar-me.

Tenint en compte el que he dit fins ara, crec que per saber la història del nostre país cal desenvolupar quatre habilitats importants:

- 1.- Tenir la ment oberta
- 2.- Tenir interès
- 3.- Tenir sentit de la justícia
- 4.- Pensar els fets per un mateix

I també conèixer persones. Com per exemple, En Jordi Bilbeny. La seva tasca i la de l'institut Nova Historia són importants. Desemmascaren un Estat que juga en contra nostre i persones que, tot i viure entre les nostres files, estan —sembla mentida!— adoctrinades per l'enemic, a qui fan el joc.

I acabo aquestes línies agraint la tasca que fan els investigadors i adherits de l'Institut, que van a contra-corrent i que treballen per dignificar i restituir una part de la història que ens han robat.

Els animo a continuar, sabent que només picant pedra arribarem a descobrir totalment la nostra història.

Santos Fernández
Llicenciat en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona